

[Justitsministeren.]

Forholdet har endvidere været det, at justitsministeriet i en række tilfælde har hørt dette permanente retsplejeudvalg om påtænkte ændringer, fremkommet på initiativ fra anden side, men udvalgets initiativ er altså i virkeligheden bortfaldet. Det permanente retsplejeudvalg har, såvidt vi har kunnet konstatere i justitsministeriet, i de sidste 15 år to gange taget initiativet til ændringer i retsplejeloven. Den ene gang drejede det sig om en ændring, som blev gennemført i 1946 af retsplejelovens § 660 om anvendelse af vidnetvangsmidler overfor lodtagning i boer. Anden gang drejede det sig om en ændring, der blev gennemført i 1953 af retsplejelovens § 330 om tilstrækkeligheden af anden dokumentation end erklæring fra kommunen om uformuenhed ved fri proces. Det er de to eneste tilfælde, i hvilke dette udvalg gennem de sidste 15 år har taget initiativ til ændringer.

I årene siden 1948 har justitsministeriet i ca. 20 tilfælde spurgt retsplejeudvalget om dets stilling til påtænkte ændringer i retsplejeloven, fremkaldt på initiativ fra anden side. De erklæringer, man har indhentet, har normalt gået ud på, at udvalget enten kunne tiltræde eller måtte fraråde de foreslåede ændringer, og jeg tror ikke, man træder udvalget for nær ved at sige, at det faktisk ikke har haft nogen væsentlig indflydelse på retsplejelovgivningen i mange år. Dette udvalgs eksistens er ikke et spørgsmål om omkostninger, men jeg synes i og for sig, at det ærede medlem fru Edel Saunte har ret, når hun spørger: Hvad skal man med et udvalg, når det faktisk ikke længere gør nogen nytte? Oprindeligt — i 1919 — var der af retsplejeudvalget nedsat et retsråd på fem medlemmer, som havde en række særlige opgaver, og som udførte et meget omfattende arbejde og afgav et meget stort antal udtalelser, men siden da synes jeg retsplejeudvalget har gjort så lidt nytte, at det nu må være på tide at ophæve det.

Thisted Knudsen: Jeg har forstået, at retsplejeudvalget ikke er bekosteligt for staten, i hvert tilfælde drejer det sig ikke om beløb, der er værd at tage i betragtning. Den højtærede justitsminister begrundet i virkeligheden sit forslag om ophævelse med, at dette udvalg har udspillet sin rolle og ikke mere tager noget initiativ. Det er muligvis, fordi der har været en vis ro om vor retspleje i en længere årrække, således at der ikke har været nogen grund for udvalget til at tage et initiativ, og så har man altså indskrænket sin virksomhed til at svare, når justitsministeriet har spurgt.

Jeg mener, at mindretallet har ret i sine betragtninger. Der er for mig som sagfører det værdifulde med hensyn til dette udvalg, at sagførerne er godt repræsenteret heri. Vi ved ikke, hvordan udviklingen vil forme sig i fremtiden, men sagførerne har nu også synspunkter, som det er værd at gøre gældende, og som de måske stærkest og bedst kan føre frem gennem retsplejeudvalget; og i betragtning af, at det ikke er bekosteligt for staten at opretholde dette udvalg, og at vi ikke ved, hvilke problemer der vil opstå indenfor retsplejen i den nærmeste tid, synes jeg, man skulle være så large at lade udvalget fortsætte sin virksomhed; muligvis bliver der noget for det at bestille i fremtiden.

Ordføreren (Edel Saunte): Det er med ikke ringe forbavsel, jeg hører en æret kollega sige, at der ikke er aktuelle problemer indenfor retsplejen. Jeg tør antyde, at der for en praktiserende sagfører er en række problemer, som brænder på.

Jeg nævnte for nogen tid siden her i tinget spørgsmålet om handlingsdommes iværksættelse, og der er spørgsmålet om fogedforretninger mod børn. Det beneficium, som vi har taget fat på her, er et af de problemer, vi længst har rejst, og hele spørgsmålet om tvangsauktioners ordning trænger sig stærkt på. Jeg tror, jeg kunne bruge et par timer til at tale om retsplejelovsændringer, som er nødvendige, men dette udvalg, som sidder for det samme, har i